

Правління Національного банку України

ПОСТАНОВА

м. Київ

Про затвердження Положення про вимоги до страховика-нерезидента у разі здійснення ним діяльності із страхування на території України

Відповідно до статей 7, 15, 55¹, 56 Закону України “Про Національний банк України”, статті 6 Закону України “Про страхування” з метою встановлення вимог до страховика-нерезидента у разі здійснення ним діяльності із страхування на території України Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Затвердити Положення про вимоги до страховика-нерезидента у разі здійснення ним діяльності із страхування на території України (далі – Положення), що додається.

2. Страховик-нерезидент, який до дня набрання чинності цією постановою здійснював діяльність із страхування на території України відповідно до укладеного договору страхування (перестраховання), що продовжує діяти після набрання чинності цією постановою, у разі внесення змін до такого договору, уключаючи продовження строку його дії, повинен відповідати вимогам Положення на день такого внесення змін.

3. Департаменту методології регулювання діяльності небанківських фінансових установ (Сергій Савчук) після офіційного опублікування довести до відома страховиків інформацію про прийняття цієї постанови.

4. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

Голова

Андрій ПИШНИЙ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України

Положення про вимоги до страховика-нерезидента у разі здійснення ним діяльності із страхування на території України

1. Це Положення розроблено відповідно до Закону України “Про Національний банк України”, Закону України “Про страхування” (далі – Закон).

2. Терміни у цьому Положенні вживаються в значеннях, наведених у Законі та інших актах законодавства України.

3. Вимоги цього Положення поширюються на страховиків-нерезидентів:

1) у разі здійснення ними на території України діяльності із страхування за класами страхування, визначеними у пункті 1 частини першої статті 6 Закону, та/або вхідного перестрахування, включаючи вхідну ретроцесію, та/або вихідного перестрахування без отримання ліцензії Національного банку України (далі – Національний банк) на здійснення діяльності із страхування відповідно до Закону;

2) які відкривають в Україні філії з отриманням ліцензії Національного банку на здійснення діяльності із страхування відповідно до Закону, з урахуванням вимог нормативно-правового акту Національного банку з питань авторизації надавачів фінансових послуг та умов здійснення ними діяльності з надання фінансових послуг.

4. Страховик-нерезидент здійснює на території України діяльність із страхування, зазначену у частині першій статті 6 Закону, виключно у разі його відповідності вимогам частини другої статті 6 Закону, а також іншим вимогам законодавства України у сфері страхування та фінансових послуг, включаючи вимоги цього Положення та інших нормативно-правових актів Національного банку.

5. Рейтинг фінансової надійності (стійкості) страховика-нерезидента на дату укладення договору страхування (перестрахування) повинен бути не

нижчим за такий рівень рейтингу за класифікацією нижчезазначених міжнародних рейтингових агентств (далі – міжнародні рейтингові агентства):

“B+” [A.M. Best (США)];

“Baa3” [Moody’s Investors Service (США)];

“BBB-” [Standard & Poor’s (США)];

“BBB-” [Fitch Ratings (Великобританія)].

6. Рейтинг фінансової надійності (стійкості) страховика-нерезидента, присвоєний міжнародним рейтинговим агентством, підтверджується відповідним документом цього міжнародного рейтингового агентства та/або інформацією, розміщеною на офіційному вебсайті такого агентства у мережі Інтернет або на офіційному вебсайті такого страховика-нерезидента, або інформацією, отриманою від такого страховика-нерезидента.

7. Рейтинги фінансової надійності (стійкості) страховика-нерезидента, якщо такі рейтинги присвоєно більше ніж одним міжнародним рейтинговим агентством, повинні відповідати встановленим у пункті 5 цього Положення вимогам щодо відповідного рівня рейтингу фінансової надійності (стійкості), присвоєного кожним з таких міжнародних рейтингових агентств.

8. Перестраховання (прийняття від страховиків-резидентів ризиків за договорами перестраховання) може здійснюватися страховиком-нерезидентом без відповідності рівням рейтингів фінансової надійності (стійкості), передбаченим пунктом 5 цього Положення, за умови, якщо такий страховик-нерезидент відповідає вимогам частини другої статті 6 Закону та має досвід здійснення безперервної діяльності із страхування (перестраховання) не менше ніж три роки до дати укладення договору перестраховання між таким страховиком-нерезидентом (перестраховиком) і страховиком-резидентом (перестраховувальником).

9. Страховики-нерезиденти, які відповідають вимогам частини другої статті 6 Закону та цього Положення, вважаються такими, що відповідають вимогам щодо перестраховання у страховиків-нерезидентів, зазначеним у абзаці четвертому підпункту 141.4.5 пункту 141.4 статті 141 Податкового кодексу України.

10. Страховики-резиденти, інші учасники ринку страхування повинні у разі встановлення договірних відносин із страховиками-нерезидентами (уключаючи укладання договорів страхування та перестраховання із

страховиками-нерезидентами безпосередньо або за участю страхових посередників, які здійснюють посередницьку діяльність у встановленому законодавством України порядку) дотримуватись вимог законодавства України щодо відповідності таких страховиків-нерезидентів вимогам частини другої статті 6 Закону та цього Положення.